

இனம்

இனம் இனத்தைச் சேரும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com

editor@inamtamil.com

பன்னாட்டு இணையத் தமிழியல் ஆய்வு
International E-Journal of Tamil Studies

UAN:TN03D0061112

இலக்கணம், இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணினிசார் ஆய்வை இனங்காண!

மலர்:4 இதழ்:16 பிப்ரவரி 2019

Vol.4 Issue :16 February 2019

**ப.சு.மூவேந்தன்
ஆ.சந்திரன்
ஆ.அருணாசலம்
ச.கண்ணதாசன்**

**ஜெஸின் பிரான்சிஸ் - ம.பிரேமா - ஆ.ஓர்ம்
பா.ஈஸ்வரன்
மூ.பாலசுப்பிரமணியன்
மா.கிரா.கிராஜ்குமார்**

**ஆ.ஈஸ்வரன்
வி.வசந்தா
சே.முனியசாமி
அ.அனேஜா**

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
An Internationally Refereed e_ Journal of
Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முன்ஸ்மூர்த்தி
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
பிசப் ஹிப்ர் கல்லூரி, திருச்சி - 17.

முனைவர் த.சத்தியராஜ்
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
இந்துஸ்தான் கலை அறிவியல் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் - 28.

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் செ.வை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்கோவில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.சிவலக்ஷ்மி (சேலம்)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணசீலன் (திருச்செங்கோடு)
முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)
முனைவர் சி.இரவிசங்கர் (மதுரை)
முனைவர் ப.சிவமாரூதி (நாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (தஞ்சாவூர்)
திரு சு.புத்தந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

பாலைக்கலி : காட்சியும் கருத்தாக்க உத்திகளும்
Pālaikkali: Kāṭciyum karuttākka uttikaḷum
முனைவர் ப.ச.மூவேந்தன் / Dr.P.S.Moovendan | 4

சங்கப் பாடல்களில் கூற்றும் கதைசொல்லியின் குரலும்
sanga padalkalil kootrum kathaicholliyin kuralum
(Narrator voice)
முனைவர் ஆ.சந்திரன் / Dr.A.Chandran | 12

மல்லைப்பாட்டில் இனவரைவியல் பதிவுகளும் ஆயர்
பண்பாட்டு மரபுகளும்
Ethnography records and pastoral cultural traditions in
Mullaippattu
முனைவர் ஆ.அருணாசலம் / Dr.A.Arunachalam | 19

அகநானூற்றில் குறிஞ்சி Akanānūṟil kuṟiñci
முனைவர் ம.பிரேமா / Dr.M.Prema - முனைவர் ஜெஸின்
பிரான்ஸிஸ் / Dr.Jesin Frances - முனைவர் ஆ.ஷர்மி /
Dr.A.sharmi | 27

காப்பிய இலக்கியம்

சிலப்பதிகார ஆய்ச்சியர் குரவையில் ஆழ்மன உணர்வுகள்
Subconscious feelings of "Aachiyar Kuravai" in
Silappathikaram
முனைவர் ச.கண்ணதாசன் / Dr.S.Kannadasan | 33

சிலம்பில் மதுரை Silampil maturai
முனைவர் ஜெஸின் பிரான்ஸிஸ் / Dr.Jesin Frances - முனைவர்
ம.பிரேமா / Dr.M.Prema - முனைவர் ஆ.ஷர்மி / Dr.A.sharmi | 39

தற்கால இலக்கியம்

யொன்னீலனின் 'தேடல்' நாவல் - பன்முகப் பார்வை
Thedal Navalum Panmugap Parvaiyum
முனைவர் பா.ஈஸ்வரன் / Dr.P.Eswaran | 45

யொய்க்கால் குதிரை நாவலில் அங்கத உத்திகள்
The trick in the Poikkal Kuthirai
முனைவர் மூ.பாலசுப்பிரமணியன் / Dr.M.Balasubrahmanian | 52

...

சு.தமிழ்ச்செல்வியின் 'கீதாரி' நாவலில் தகுபுணர்ச்சிக்
கோட்பாடு
The theoretical theory in 'Geetari' novel by
Thamizhaldevi

முனைவர் அ.மரிய செபஸ்தியான் / Dr.A.Maria Sebasten | 62

பாரதிதாசன் படைப்புகளில் பெண்ணுரிமைக்
கதாபாத்திரங்கள் - ஒரு பார்வை
Feminist characters in Bharathidasan creation - a vision

மா.இரா.இராஜ்குமார் / M.R.Rajkumar | 65

தமிழவனின் ஆழப்பாலை போல : தீவிர கதைத்தேர்வும்
ஜனரஞ்சகக் கதைபோக்கும்
Tamilavanin āṭippāvai pōla:
Tivira kataittērvum janarāñcakak kataipōkkum

ஆ.ஈஸ்வரன் / A.Eswaran | 71

வரலாறு - சமூகவியல் - புவியியல் - கல்வியியல்

அதிக கல்வித் தகமை உடையவர்கள் அதிகளவு
சம்பாதிக்கக் கூடியவர்கள் - பொருளியல் நோக்கு
Those with higher education are highly earned -
economical orientation

வினாயகமூர்த்தி - வசந்தா | 75

முதுகுளத்தாரார் MUDUKULATHURAR

சே.முனியசாமி / S.MUNIYASAMY | 87

மருத்துவ விஞ்ஞானத்தின் ஒழுக்க மீறுகைகளும்
அவற்றின் அனுமதிப் பாங்கும்
Moral violations of medical science are also permitted

அரியரெத்தினம் அனேஷா / Ariyarethinam Anesha | 94

...

முல்லைப்பாட்டில் இனவரைவியல் பதிவுகளும் ஆயர் பண்பாட்டு மரபுகளும்

Ethnography records and pastoral cultural traditions in Mullaippattu

முனைவர் ஆ.அருணாசலம்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
பெரியார் அரசு கலைக் கல்லூரி, கடலூர்
9894154523, arunatamil@gmail.com

Abstract: This article examines the internal life styles of sheperd's in Mullaippattu. It difine that Mullaippattu is included the ethnic life of sheperds. It has a collection of practices, rituals, war patterns, economical backgrounds and the culture of the sheperds. These are the ethnic concepts of their life. The study of this article concludes the following concepts. 1.The Oman of Mullaipattu is shown as the main ritual Sheperd's culture. 2.Most often of rituals and the omens are act as diverision of women's suffering andworries. 3.Shepherds are separated the main cause of the war and economic sectors. But they obviosusly returned home in rainy season. 4.Women who are adored are constructed by the social structures of the chastity. 5.In the sheperd's culture, the women are constructed as a second gender.

Keywords: Mullaippattu, practices, rituals, war patterns, economical backgrounds, நப்பூதனார், முல்லை, வாழ்வியல், போர்ப் பாசறை அமைப்பு, சட்ட விதிமுறைகள், இனவியல், அதிகார உறவுகள்.

“யுத்த வீரனும், வேட்டையாடுபவனும் பெண்ணுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அவன் இரண்டாம் பட்சமாகத்தான் இருந்தான். ஆனால், ஆடு, மாடு மேய்ப்பவனோ, தன் சொத்துரிமையைக் கொண்டாடி, தான் முதலிடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு, பெண்ணை இரண்டாம் பட்சமாகத் தள்ளிவிட்டான். அவளும் குறைகூற முடியாமல் போய் விட்டது. வேலைப் பிரிவினை அவளுக்கு இந்த அவல நிலையை ஏற்படுத்தியது. ஆண் வெளியிற் சென்று உணவையும் சொத்தையும் சம்பாதித்தான். பெண்ணோ வீட்டு வேலைகளைக் கவனிப்பதும், சமையல் செய்வதும், அவள் வேலைகள் அனைத்தும் ஆணுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பதுமாயிற்று.” (ஏ.எஸ்.கே. ப.57)

காவிரிப் பூம்பட்டினத்துப் பொன் வணிகனார் மகனார் நப்பூதனார் எழுதிய முல்லைப்பாட்டு எவர் மீது பாடப்பட்டது என்பது அறியப்படவில்லை. ஆயினும், இவ்விலக்கியத்துள் ஆயர் சமூகப் பண்பாட்டுப் பதிவுகள், முல்லை நிலத்தலைவன் தலைவியரின் வாழ்வியல், போர்க்களத்தின் தன்மை, போர்ப் பாசறை அமைப்பு, பாதுகாவலர்களின்

தன்மைகள், அரசு அமைப்புகளின் சட்ட விதிமுறைகள், அதிகார உறவுகள், பாதுகாக்கும் முறைமைகள், சுற்றுச்சூழலின் தன்மைகள், கால நிலைகளின் தேவை, புவிச்சூழல் முதலான பல இனவியல்சார் தரவுகளுக்கு இடமளித்து, இது ஓர் இனவரைவியல் இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. “இலக்கியம் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகத் திகழும் போது, அப்பண்பாடு பற்றிய இனவரைவியலுக்கான ஆதாரங்களில் ஒன்றாக அவ்விலக்கியமும் அமைந்துவிடுகிறது” (ஆ.தனஞ்செயன், விளிம்பு நில மக்கள் வழக்காறுகள், ப.12) என்பர். அந்தவகையில் முல்லைப்பாட்டு இலக்கியமும் ஆயர் இன மக்களின் வாழ்க்கைமுறைகளை விளக்குவதாக அமைவதோடு திணைசார் பெண்டிரின் இருப்பு நிலையையும் புலப்படுத்துகின்றது. குறிப்பாக, ஆயரின் அகவாழ்வாகிய முல்லைநில ஒழுகலாறுகளும், புறவாழ்வாகிய வேந்துவிடு தொழிலையும் உணர்த்தி அந்நிலம் சார்ந்த இனவரைவியல் பதிவாக வெளிப்பட்டுள்ளது. இதனுள் அகம்சார் பண்பாடுகள் இங்கு விளக்கம் பெறுகின்றன.

முல்லை நிலவியலும் இனவரைவியலும்

காடும் காடுசார்ந்த இடமுமாகிய முல்லை நிலம் ஆநிரைகளை மேய்த்தற்குரிய நிலப்பரப்பாக அமைந்திருந்தது. இந்நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்தவர்கள் நிலச்சூழலுக்கேற்ற கால நிலைகளைக் கணக்கிட்டு வாழ்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். பண்டைத் தமிழரின் முதல் - கரு - உரிப்பொருள் கோட்பாட்டில் வாழிடமாகிய நிலம் முதன்மையான முதற்பொருளாகவும் அந்நிலம் சார்ந்து அமைந்த கால நிலையாகிய பொழுது முதற்பொருளின் துணைப் பொருளாகவும் கட்டப்பட்டிருந்தது. நிலம்சார் ஒழுக்கங்களைப் பாடும் புலவர்கள் அதன் பொழுதுகளின் தேவையையும் முன்வைத்துச் சென்றனர். இவ்வழி, நப்பூதனார் முல்லைப்பாட்டு, முல்லைநிலப் பெரும்பொழுதாகிய கார்காலத்தினையும் சிறுபொழுதாகிய மாலையையும் பாடலின் தொடக்கத்திலேயே குறித்துவிடுகின்றார்.

“பாடுஇமிழ் பனிக்கடல் பருகிவலன் ஏர்பு
கோடு கொண்டெழுந்த கொடுஞ் செலவுஎழினி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை” (முல்லைப்பாட்டு, பா.வ. 4-6)

எனப் பாடி பெரும் பொழுதாகிய கார்பருவத்தின் தன்மையையும், அக்கார் பருவத்துள் தோன்றும் சிறுபொழுதாகிய புன்மாலையையும் குறிக்கின்றார். துணையைப் பிரிந்து தனித்திருக்கும் முல்லை நிலமகளிர்க்கு மாலைப் பொழுதென்பது புன்மையாகிய நோய் தருவது என்பதைப் பாடும் இவர் மழையின் சிறப்பைப் பாடுதற்கு, கருப்பொருளுள் நிலத் தெய்வமாகிய திருமாவின் அவதாரச் சிறப்பை மொழிகின்றார். தமிழரின் சங்க இலக்கியங்களில் பலவிடங்களில் சிறப்பித்துப் பாடப்படுவது திருமாவின் வடிவம் குறளன் வடிவம் ஆகும். இவ்வடிவத்தின் தனித்தன்மையை மழை மேகங்களின் மேலேற்றிப் பாடுதல்வழி, வண்ண உவமை, வடிவ உவமை எனும் அணியிலக்கணங்களின்; தன்மையை வெளிப்படுத்திவிடுகின்றார். வெண்ணிற மேகம் கடல் நீர் முகந்து கருந்திரள் மேகமாகிய காட்சியை வேதகாலத் திருமால் அவதாரச் சிறப்புடன் இணைத்துக் காட்டுகின்றார். திருமால் வெண்ணிற வாமனப் பார்ப்பன (குறளன்) வடிவம் கொண்டு மாவலியிடம் மூவுடி மண் வேண்டிச் சென்று, அவனால் தாரை வார்க்கப்பட்ட

நீர் கையை அடைந்தவுடன் திரிவிக்கிரமனாகக் கருமேனி கொண்டு உயர்ந்தோங்கிய நிலைக்கு மழையை உவமையாக்குகின்றார். இதனை,

“நனந்தலை உலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல” (முல்லைப்பாட்டு, பா.வ. 1-3)

எனப் பாடுகின்றார். மிகப் பழமையான வேதமான இருக்கு வேதத்தில் காணப்படும் திருமாவின் ஒரேயொரு வடிவமாகிய வாமன வடிவத்தைச் சுற்றுச்சூழலின் தன்மையோடு பொருத்திக்காட்டி மாயோனின் சிறப்பையும் மழைக் காலத்தின் வன்மை, மென்மைகளைப் புலப்படுத்திவிடுகின்றார். இவர் கார்பருவ வருணனையைத் திட்டமிட்டுப் படைப்பதன் நோக்கத்தை,

“வாமன வடிவம் போலப் பார்வைக்குக் காமம் சிறிய ஒரு பொருள் போலத் தோன்றினாலும் உண்மையில் அது எல்லாவற்றையும் உட்கொள்ளும் ஆற்றல் வாய்ந்தது” (க.பஞ்சாங்கம், பஞ்சாங்கம் கட்டுரைகள் தொகுதி -2, ப.38).

எனக் குறிப்பிடுவர். கார்பருவத்தின் வருகை தலைவனின் பிரிவு எனும் இரண்டின் தாக்கத்தால் அழுத்தப்படும் தலைவியின் ஆற்றாமை மாவலியின் வன்மை ஒடுங்குதல்போல் உள்ளொடுங்கி அடிமனத்தில் மூழ்கிப் போவதாகவும் கருத இத்தொடர்கள் இடமளிக்கின்றன. முல்லை நிலத் தலைவியிடத்தே காணப்பட வேண்டிய உரிப்பொருளாகிய ஆற்றியிருத்தலை விளக்குதற்கும் இந்நிகழ்வு அரண் சேர்க்கிறது. தொல்காப்பியர் வரையறுக்கும் முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றன் தன்மையையும் இவை புலப்படுத்தி விடுகின்றன. தொல்காப்பியரின் இக்கோட்பாட்டை இனவரைவியல் பதிவாக விளக்கும் ஸ்டீபன்,

“இம்மூன்றும் காலம், இடம், மக்கள் ஆகிய கூறுகளின் இயல்புகளையும் ஒழுகலாறுகளையும் உள்ளடக்கியவை. திணை என்ற சொல் இலக்கண விதி சார்ந்தது என்பதை விட பண்பாட்டு மரபைச் சார்ந்தது” (ஸ்டீபன், தொல்காப்பியமும் இனவரைவியல் கவிதையியலும், ப.8)

எனச் சுட்டுவர். முல்லைநிலத் தலைவியின் ஆற்றாமையை நீக்கும் களங்களாகவும் ஆற்றியிருத்தலுக்கான பாலங்களாகவும் முல்லைநிலக் கருப்பொருட்களை நப்பூதனார் படைத்துக் காட்டியமையும் ஆயர் சமூகத்தின் பண்பாட்டு மரபுகளின் தரவுத் தொகுப்புகளாக அமைகின்றன.

ஆயர் சமூகப் பண்பாடுகள்

உலகின் சொத்துரிமை அரசியலில் ஆநிறைகளைப் பழக்கியவனும் அவற்றை அடக்கியாளத் தெரிந்தவனுமே முதலாளியாய் உருப்பெற்றதாகப் பண்பாட்டு ஆய்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன. மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியில் கருவிகளைக் கண்டுபிடித்தல் முதல்நிலை எனவும் அதற்கு அடுத்த படிமலர்ச்சியாக விலங்குகளைப் பழக்கிய நிலை இருந்ததையும்

எங்கல்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார். இவர்களுள் மற்ற இனத்தவரைக் காட்டிலும் விலங்குகளைப் பழக்கியவர்கள் சொத்துரிமையாளர்களாக இருந்ததையும் அவர் சுட்டுகின்றார்.

“மேய்ச்சல் வாழ்க்கை நடத்தும் இனக்குழுக்கள் மற்ற பண்பாடற்ற மக்களைக் காட்டிலும் அதிகமான உணவுப் பொருட்களை மட்டுமன்றி பல்வகைப் பொருட்களையும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தன” (இ.லி.அந்திரேயெவ், குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசுடைமை ஆகியவற்றின் தோற்றம் என்னும் நூல், ப.90)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவரின் கருத்தின் அடிப்படையிலும் சங்க கால மனிதப் பண்பாட்டு அடிப்படையிலும் நோக்கும்போது ஆநிரைகளைப் பெருமளவில் பெற்றிருந்த ஆயர் சமூகமே உயரிய சமூகமாக இருந்தமை புலப்படும். முல்லைநிலத் தலைவர்களாகச் சட்டப்பட்டோர் தேரன் எனும் அடைகளால் சட்டப்பட்டமையானும் அவர்கள் உயர் பொருளாதாரத்தில் சொத்துடைமையாளர்களாக உழன்றமை புலப்படும். சங்ககால நடைமுறைகளில் ஆநிரைகளைச் செல்வங்களாகக் கருதியமைக்கு நிரை கவர்தல், நிரை மீட்டல் சார்ந்த வெட்சி, கரந்தை ஆகிய புறத்திணைகள் சாட்சிகளாய் நிற்கின்றன. ஆயர் சமூகத்தின் உயர் பண்பாட்டு நடத்தைகளாக ஏறுதழுவல் நிகழ்வு இருந்தமையையும் இதற்கு அரணாகக் குறிக்கலாம். “கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சுவானைப் புல்லாளே ஆயமகள்” எனும் சங்கத்தொடர் இதனை மேலும் உறுதிசெய்கிறது. இத்தகைய வீரப் பண்பாட்டோடு கற்புநெறிப் பண்பாட்டிலும் ஆயர் சமூகம் உயர்ந்திருந்ததாகக் கருதமுடிகிறது. முல்லைநிலத்தைக் குறிக்கும் நச்சினார்க்கினியர்,

“முல்லையஞ் சான்ற கற்புப் பொருந்தியதனால், இல்லறம் நிகழ்த்துதற்குப் பிரிந்து வருந்துணையும் ஆற்றியிரு என்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறம் நிகழ்த்திய இயற்கை” (முல்லைப்பாட்டு, நச்சினார்க்கினியர் உரை)

எனக் கருத்துரைப்பதினின்றும், முல்லைநிலப் பெண்டிர் கற்புநெறியில் சிறந்தார் என்பது உணர்த்தப்படுகின்றது. இக்கற்புநெறியின் தன்மையை மிகுத்துக் காட்டும் போக்கில் முல்லைப்பாட்டு ஆசிரியரின் பதிவுகள் அமைந்துள்ளன. கார்பருவத்தே வருவன் யான் என உரைத்துப் போந்த தலைவன் பருவம் வந்தவழி வந்துறாமை அறிந்து தலைவி வருந்துகின்றாள். அவள் ஆற்றுதல் தன்மையிலிருந்து ஆற்றாமை உணர்வினுள் செலுத்தப்படாதிருக்க முல்லைநில மக்கள் விரிச்சி கேட்டல், வழிபாடு செய்தல் முதலான பண்பாட்டு நடத்தைகளை மேற்கொள்கின்றனர். இதனை,

“அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் போகி
யாழ்இசை இனவண்டு ஆர்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
அரும்பு அவிழ்அலரி தூஉய்கை தொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப” (முல்லைப்பாட்டு, பா.வ. 7-11)

என நப்பூதனார் பதிவுசெய்கின்றார். ஆயர் சமூகத்தினர் இடர்கள் தோன்றும்போது விரிச்சி கேட்டலை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். சிலப்பதிகாரக் காலத்திலும் இத்தகைய விரிச்சி குறித்த பதிவுகளைக் காணமுடிகிறது. கோவலன் கொலைக்களப்படும் நிகழ்வினை ஆநிரைகளின் செயலால் உணரும் ஆயமகளிர்,

“ஆயர் முதுமகள் ஆடிய சாயலாள்
பூவும் புகையும் புனைசாந்தும் கண்ணியும்
நீடு நீர் வையை நெடுமாலடியேத்தத்
தூவித் துறைபடிய” (சிலம்பு., துன்பமாலை, பா.வ.2-5)

எனத் தெய்வத்தை வேண்டுகின்றனர். முல்லைப்பாட்டில் குறிக்கப்பட்ட பெருமுது பெண்டிரின் விரிச்சி கேட்டல் நிகழ்வு சிலம்பின் ஆயர் முதுமகளின் செயலோடு பொருந்தி அவர்களின் வரைவியல் பதிவுகளாக நின்றுவிடுகின்றன. தொல்காப்பியரும்,

“தன்னும் அவளும் அவனும் சுட்டி மன்னு நிமித்தம் மொழிப் பொருள் தெய்வம்
நன்மை தீமை அச்சம் சார்தலென்று” (தொல்., அகத்., நூ.39)

என நற்றாய் கூற்றினை விளக்குமிடத்து நிமித்தம் காணும் செயலைப் பதிவுசெய்வார். இவ்வாறு நிமித்தம் கேட்போர் அல்லது விரிச்சி கேட்போர் தெய்வத்திற்குச் சில வழிபடு பொருட்களைப் படையலிடுவர். சைவ சமயத்தார் நீரும் மலரும் தூவி வழிபட்டதை, “சலம் பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன், நலந் தீங்கினும் உன்னை மறந்தறியேன்” (திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம், பா.6) எனும் ஞானசம்பந்தரின் பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன. இது சங்ககாலப் பண்பாட்டின் நீட்சியென்பதை உணரமுடிகின்றது. நெல்லும் நறுமணம் வீசுகின்ற முல்லை மலரும் தூவி வழிபடும் பண்பாட்டு மரபினை ஆயர் சமூகத்தினர் கொண்டிருந்ததையும் நற்சொல் கேட்டு நின்ற தன்மையையும் நப்பூதனார் இனக்குழுப் பண்பாட்டுச் செய்தியாகப் பதிவுசெய்கின்றார். இவற்றோடு,

“சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
உறுதுயர் அலமரல் நோக்கி ஆய்மகள்
நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையள் கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்று உய்த்தார்
இனிதே வருகுவர் நின் தாயர் என்போள
நன்னர் நன்மொழி கேட்டனம் ஆகலின்
நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள்” (முல்லைப்பாட்டு, பா.வ. 12-18)

என நன்னிமித்த விளைவுகளையும் பதிவுசெய்கின்றார். ஆயச்சிறுமியின் குரலாக வெளிப்படுத்தப்படும் ஆயரின் மேய்த்தல் கருவி (கொடுங்கோற் கோவலர்), தொழில் (ஆநிரை மேய்த்தல்), கன்றின் கலக்கம், அவளின் தேற்றுதல் மொழி ஆகியன ஆயர் பண்பாட்டை அறிய வைக்கும் ஆவணங்களாகின்றன. இவை தலைவியின் ஆற்றாமையைத் தவிர்க்க முனையும்

ஆற்றுதல் களமாகி ஆற்றியிருத்தலின் நிலையை உணர்த்துகின்றன. தலைவி தலைவன்பால் கொண்டுள்ள அன்பின் மிகுதி இத்தேற்றுதல் மொழிகளையும் கடந்து வருத்துகின்றன என்பதை,

“முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருதல் தலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவரல் எவ்வம் களைமா யோய்என
காட்டவும் காட்டவும் காணாள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போல் உண்கண் புலம்பு முத்துறைப்ப” (முல்லைப்பாட்டு, பா.வ. 20- 24)

எனும் தொடர்களால் சுட்டி உரிப்பொருளின் தன்மையை மிகுத்துக் காட்டுகின்றார். இவ்விடத்து முல்லை நிலத்தலைவன் வேந்துறு தொழில், வேந்துவிடு தொழில் எனக் குறிக்கப்படும் ஓதல், தூது, பகை முதலான பிரிவுகளில் ஏதேனும் ஒன்றின் காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றிருக்க வேண்டும் என்ற குறிப்பினைத் திறையர் வினைமுடித்து எனும் தொடரால் சுட்டுவர். திறையர் வினைமுடிந்து தலைவன் வருவன் என முதுபெண்டிர் நற்சொல் கேட்டு உரைக்கின்றனர். எனினும், தலைவியின் கண்கள் நீர் பனிக்கின்றன எனக் குறிப்பதோடு அவளின் உணர்வுகளை எதிரொலிக்கும் நப்பூதனார் கண்ணீர் விடுபவளாகக் காட்டாமை இல்லிருத்தலின் உயர் ஒழுக்கத்தை உணர்த்தும் பதிவுகளாக நின்றுவிடுகின்றன. இங்குத் தலைவியின் சமூக நிலைப்பாடு என்பது ஆணைச் சார்ந்து இயங்கும் பெண்ணடிமைச் சமூக வரலாறாக இருந்ததையும் வரைவியலாக்கித் தந்துவிடுகின்றார். ஏ.எஸ்.கேயின்,

“குடும்பம் தோன்றிய விதத்திலிருந்து இன்று உள்ள முறை மனித சமுதாய வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. நியாயம் அநியாயம், நல்லது கெட்டது, கற்பு அறம் என்று எல்லாக் காலத்திலும் அழியாக் கருத்துகளாக இருந்ததில்லை. காலம், நாடு, சுற்றுச் சார்பு முதலியவற்றை ஒட்டி இவற்றின் உள்ளடக்கங்கள் இருந்துவந்துள்ளன” (ஏ.எஸ்.கே., மனித குல வரலாறு, ப.52)

என்ற கருத்தியலின் அடிப்படையில் நப்பூதனாரின் வரிகளை உற்றுநோக்கினால் முல்லைநிலத் தலைவி மீது புனையப்பட்டிருந்த கற்புக் கோட்பாடு அறியவரும். ஆற்றியிருத்தல் என்பது கலங்காமை எனக் கருதப்படும் நிலையில் நப்பூதனாரே அக்கருத்தியலை, “பூப்போல் உண்கண் புலம்பு முத்துறைப்ப” என இனவரைவியலுக்கேற்ப (காலம், நாடு, சுற்றுச்சார்பு) மாற்றியமைக்க முயல்வதை உணரமுடியும். இந்நிலத் தலைவியின் ஆற்றாமைத் துயரை மேலும் மிகுத்துக்காட்டுவனவாக,

“இன்துயில் வதியுநன் காணாள் துயருழந்து
நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடு நினைந்து தேற்றியும் ஓடுவளை திருத்தியும்
மையல் கொண்டும் ஒய்யென உயிர்த்தும்
ஏறு மஞ்சையின் நடுங்கிஇழை நெகிழ்ந்து

பாவை விளக்கின் பருஉச்சுடர் அழல” (முல்லைப்பாட்டு, பா.வ. 80-85)

எனும் முல்லைப்பாட்டின் பிற்பகுதிக் காட்சிகள் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. தலைவனின் பிரிவையும் வருகையையும் எண்ணித் துயருற்று, உறக்கமின்றி, நெஞ்சை ஆற்றுப்படுத்தப் புலம்புதலாகிய தன்மை கொண்டனள் என்று குறிப்பர். மேலும், பெருமூச்செறிதல் முதலாகிய மிகுதுயர் நிலையை எய்திய அவள் எழுநிலை மாடத்தில் தனித்துத் தவிப்பதாகவும் படைத்துக்காட்டுவர். இந்நிலையில் முல்லை நிலமக்கள் பெண்களுக்குக் கற்பு நெறியை மட்டும் கற்பிக்காமல் தலைவியை இல்லகம் கடந்துசெல்ல இயலாத பாலின அரசியலுக்குள் திணறுவதை இவரின் பதிவுகள் உணர்த்துகின்றன. பொதுவுடைமை அரசியலைப் பேசிய எங்கல்சின் கருத்தியலும் இத்தகைய அரசியலையே இனவரையியல் பதிவுகளாக்கித் தருகின்றது.

“காட்டுமிராண்டித்தனமான போர்வீரனும், வேட்டைக்காரனும் வீட்டில் இரண்டாம் ஸ்தானத்தை வகித்துப் பெண்ணுக்கு முதலிடம் தருவதில் திருப்தியடைந்திருந்தார்கள். மேன்மையடைந்த ஆட்டிடையனோ தனது செல்வத்தைக் காட்டி, முதலிடத்தை முண்டியடித்துப் பிடித்துக் கொண்டு பெண்ணை இரண்டாம் ஸ்தானத்துக்குத் தள்ளிவிட்டான். அவளால் புகார் செய்யவும் முடியவில்லை” (இ.வி.அந்திரேயெவ், குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசுடைமை ஆகியவற்றின் தோற்றம் என்னும் நூல், ப. 210)

என எங்கல்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார். சங்ககாலப் பண்பாட்டை இவரின் கருத்தோடு பொருத்திக் காண்கையில் மருதம், முல்லை ஆகிய இருநிலங்களில்தான் கற்பை முன்னிறுத்திய குடும்பக் கட்டமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனத் தெரிகின்றது. குறிப்பாக, ஆயர் சமூகத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட கற்புக் கோட்பாடுகள் செல்வத்தையும் வீரத்தையும் பின்புலமாகக் கொண்டியங்கின. இதில் ஆண்மகன் கட்டற்ற சுதந்திரம் உடையவனாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான். மேலும், தமிழ்ச் சமூகத்தின் குடும்பக் கட்டமைப்பு முறை தோன்றியதன் பின்புலத்தில் முல்லைத்திணை வரையறுத்த கற்புக் கோட்பாடுகள் பின்னியங்குவனவாக உள்ளன.

“தமிழ்ச் சமூகத்தில் குடும்பம் என்ற அமைப்பு முறை முல்லை நிலத்தில்தான் தோற்றம் கொண்டிருக்க வேண்டும். வேட்டைச் சமூகத்திலிருந்து பிரிந்த கால்நடை மேய்ப்போர் ஆண் பெண்களுக்கிடையேயான பொதுப் பகிர்வில் இருந்த இன்னல்களிலிருந்து விலகி குழு என்பதைக் குடும்பம் என்ற அமைப்பு முறையாக ஆக்கிக் கொண்டனர். இந்த அமைப்பு முறையின் தோற்றம் தான் கற்புக் கோட்பாட்டையும் உருவாக்கியது” (அ.செல்வராசு, தமிழ்ச் சமூகத்தில் கற்பும் கற்பிப்பும், ப.55).

இதன்வழி, ஆணையும் பெண்ணையும் இல்லறத்தில் இணைக்கும் கற்பு சார்ந்த இக்கோட்பாடுகளில் பெண்ணின் மீதான ஒடுக்குமுறைகள் செயல்படத் தொடங்கிய இடமாகவும் முல்லை நில வாழ்வியல் அமைந்துவிட்டதாகக் குறிக்க முடிகிறது. குறுந்தொகையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள “வினையே ஆடவர்க் குயிரே, மனையுறை மகளிர்க் காடவர் உயிரென”

(குறுந்தொகை, பா. 136: 1-2) எனப் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவின் பண்டைத் தமிழரது வாழ்வியல் பதிவுகள் நப்பூதனாரின் பதிவுகளிலும் எதிரொலித்துள்ளன. ஆனால், இவர் முல்லைநிலம் சார்ந்த அகத்திணைப் பதிவுகளையும், முல்லையின் புறத்திணையாகிய வஞ்சித்திணையது வரைவியல் பதிவுகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இனவரைவியல் கருத்தியலின் அடிப்படையில் முல்லைப்பாட்டின் அகவாழ்வு சார்ந்த தலைவியின் நிலைப்பாடு என்பது தலைவனின் போரியல் நடத்தை சார்ந்த பின்னியக்கமாக அமையக் காணமுடிகிறது.

“முல்லையின் ஒழுக்கமான இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் போர்ச் சூழலின் காரணமாகத் தோன்றும் தனிப்பட்ட நடத்தை முறைகள் என்பதை முல்லைத் திணைப்பாடல்கள் வழி அறியலாம். அவ்வாறெனில் உரிப்பொருள் என்பது குறிப்பிட்ட சமூகச் சூழல் சார்ந்த நடத்தை முறையாகக் கொள்ளப்பெற்று அச்சூழலை எதிர்கொள்ளும் நிலத்தோடு அடையாளப் படுத்தப்பெற்றது எனலாம். இக்குறிப்பிட்ட சூழல் அல்லாத போது உரி வேறுபடலாம். இதன் காரணமாகக் கரு, உரி ஆகிய இரண்டும் ஒன்றோடொன்றே மேவி வருவதற்கான வாய்ப்புகள் உண்டு” (ஞா.ஸ்ஹபன், தொல்காப்பியமும் இனவரைவியல் கவிதையியலும், ப.11)

என்ற கருத்தியலின்வழி முல்லைப்பாட்டில் அமைந்துவரும் திணைசார் கோட்பாடுகள் இனவரைவியல் பதிவுகளாகியிருப்பதை உணர்த்தமுடியும்.

நிறைவாக

பத்துப்பாட்டு இலக்கியங்களில் முல்லைநிலப் பண்பாட்டுத் தரவுகளின் நிலைக்களனாக முல்லைப்பாட்டு அமைந்துள்ளது. இது ஆயர் சமூகத்தின் பொருளாதார நிலை, சமூக நிலை, பெண்களின் நிலை எனும் கூறுகளின் பதிவாக வெளிப்பட்டிருப்பதை மறுக்கவியலாது. முதல், கரு, உரிப்பொருள் சார்ந்த நப்பூதனாரின் விளக்கங்கள் ஒரு இனவரைவியல் தகவலாளியின் தரவுகளாக உணர்த்தப்பட்டமை புலப்படுகிறது. இனவரைவியலின் இடம், காலம், சுற்றுச்சூழல் எனும் முப்பொருண்மைகளுக்கேற்ற வகையில் இவை கட்டமைந்துள்ளன. நிலப்பண்பாட்டில் மனிதக் குழுக்கள் கொண்டுள்ள தொழில்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், போர் முறைகள், அரசியல், பொருளீட்டல் முறைகள் சார்ந்த இனவரைவியல் கூறுகளையும் முல்லைப்பாட்டின்வழி உணர்த்த முடியும்.

பார்வை நூல்கள்

- ❖ ஆ.தனஞ்செயன், விளிம்பு நில மக்கள் வழக்காறுகள், வல்லினம், புதுவை, 2006.
- ❖ ஞா.ஸ்ஹபன், தொல்காப்பியமும் இனவரைவியல் கவிதையியலும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2010.
- ❖ ம.வே. பசுபதி (ப.ஆ.), செம்மொழித் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள், தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், 2010.
- ❖ அ. செல்வராசு, தமிழ்ச் சமூகத்தில் கற்பும் கற்பிப்பும், எழில் பதிப்பகம், திருச்சி, 2006.
- ❖ இ.வி. அந்திரேயெவ், குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசுடைமை ஆகியவற்றின் தோற்றம் என்னும் நூல், முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ, 1986.
- ❖ ஏ. எஸ். கே., மனித குல வரலாறு, புலம் வெளியீடு, சென்னை, 2012.
- ❖ க.பஞ்சாங்கம், பஞ்சாங்கம் கட்டுரைகள் தொகுதி - 2, காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, 2010.